

**El que
compta****MENTRE ESPANYA ES DESSAGNA...****Itàlia "estudiarà detalladament"
el projecte anglès de control****I l'aplicarà quan els altres Governos l'hagin adoptat**

Per damunt de les fulminacions que des dels camps maximalistes i des dels sectors que pretenen hegemonitzar la revolució cauen damunt d'Esquerra Republicana de Catalunya, hi ha la realitat tangible de la viva adhesió popular. I això és el que compta. El poble català expressa la seva identificació amb aquells homes i amb aquelles idees que ara, i en tots els temps, han sabut interpretar més bé els seus anhels i les seves aspiracions.

A l'acte revelador de Belles Arts n'han seguit d'altres a diferents indrets de Catalunya que han estat la confirmació plena que el nostre poble no ha fet deserció d'aquells principis i d'aquelles normes que sempre han estat consubstancials. A la grandiosa concentració de l'arragona, celebrada fa quinze dies, ha seguit el que tingué lloc a Sabadell a Vic, la levítica ciutat que esdevingué el feu del clericalisme medieval. Milers i milers de ciutadans de la ciutat i dels pobles de tota la comarca ausetana acudiren a escoltar la veu dels homes de la democràcia nacionalista. I les consignes dels homes d'E.R.C. foren ratificades per l'adhesió viva i calorosa de la multitud! Catalunya, la consigna llançada pel President Companys al Palau de Belles Arts és una bandera flamejant que avui oneja amb més força i vigoria que mai per totes les contrades catalanes. L'esperit que simbolitza és més fort i perdurable — perquè ve de l'arrel de la terra — que moltes innovacions fugisseres que no recolzen en els fonaments indestructibles de la nostra personalitat de catalans. Els homes d'Esquerra Republicana representen avui aquest sentiment i aquest afany i concreten en el seu ideal la voluntat i el sentit de la major part del nostre poble.

Ho hem dit en diverses ocasions i ho repetim avui: Catalunya es donarà a si mateixa la estructura política i social que els seus fills vulguin. I que ningú no ho oblidí: la revolució serà catalana o no serà.

**La tripulació de dos
vaixells es nega a
sortir de Cardiff****HAVIEN DE DUR
QUEVIURES A VIGO**

Londres, 25. — Els vaixells «Sneville» i «Savonia» continuen detinguts a Cardiff per negar-se les tripulacions a emprendre el viatge. Com se sap, aquests dos vaixells foren fletats pels rebels espanyols per a transportar queviures a Vigo.

S'ha dit, i els esdeveniments ho han vingut a demostrar palesament, que entre les clausules del pacte Hitler-Mussolini-Franco hi ha la que fa referència a les pretensions d'Alemanya al nostre protectorat del Marroc i a les nostres possessions d'Àfrica.

En els primers moments de la revolució, mentre Franco es dedicava a la requisita de moros per traslladar-los a l'ltima, i àdhuc mentre Franco va poder anar avançant en els seus objectius, ajudat descaradament per Portugal, Alemanya i Itàlia, al Marroc no hi hagué cap incident que pogués denunciar els propòsits secrets d'Alemanya. Ha estat al moment en què Hitler ha vist compromesa la situació de Franco, al moment en què ha vist que no era possible avançar un pas més sobre Madrid, quan ha constatat que els republicans disposaven d'armament en qualitat i quantitat superior als rebels, quan s'ha decidit a "donar el cop" al Marroc. Seguint la seva tàctica política dels "fets consumats", s'ha aplestat a entrar al Protectorat espanyol del Marroc, més que amb intenció d'apoderar-se'n — no ha d'escapar al Führer els penils i les dificultats que això portaria —, amb el propòsit de saquejar-lo. Les mines del Rif produeixen matèries primes de les quals Alemanya està mancada en absolut...

El pacte entre els feixistes espanyols, alemanys, italians i portuguesos no fou pas una cosa improvisada. Era un pacte que venia de lluny i el seu lligam, l'home eix del feixisme espanyol, no era pas Franco, sinó el funest Sanjurjo, el traïdor de la militària del 10 d'agost, l'home al qual la República de Lerroux indultà, a canvi que deixessin entrar aquest a fons en el Tresor Nacional. Sanjurjo era l'únic home que mereixia la confiança del jesuitisme internacional, i amb ell planejaren el pla i signaren els pactes. Sanjurjo va viure molt de temps a Portugal, al costat d'Oliveira Salazar, l'agent del Vaticà. Més tard va anar a Roma, amb l'excusa que volia ingressar en un sanatori. Des d'Itàlia va fer declaracions dient que no pensava intervenir mai més en qüestions militars ni polítiques a Espanya, i, per fi, el mes de febrer de l'any passat, Sanjurjo aparegué a Alemanya, on, segons manifestacions fetes a la Premsa nazi i tramesses per les agències a Espanya, havia arat per presenciar els Jocs Olímpics d'Hivern. Després s'ha sabut que Sanjurjo va entrevistar-se amb Hitler a Garmitz Parkerkirchen i després a Berlín.

Finalment, a la primavera de l'any passat, Sanjurjo anà a l'Àfrica. Va visitar d'incògnit la Guinea espanyola i el Marroc, on degué entrevistar-se amb Franco per tal de planejar la tramesa d'indígenes i del terç a la Península. D'aquesta visita africana resta el document fotogràfic que reproduïm. Sanjurjo entre africanos, entre aquells en qui confiava per tal de reduir el poble espanyol. Sanjurjo, però, no ha vist realitzats els seus propòsits, i el seu successor, l'ex-general Franco, tampoc no els veurà. El poble espanyol és de la fusta dels herois.

Roma, 25. (Urgent).—Ciano ha lliurat la resposta italiana al memorandum britànic.

Berlín, 25. (Urgent).—La Wilhelmstrasse ha lliurat la resposta alemanya a la nota anglesa sobre la tramesa de voluntaris.

Londres, 25. (Urgent).—Es reben notícies que aquest matí ha estat lliurada la nota italiana en resposta a la petició britànica sobre la tramesa de voluntaris a Espanya. Se sap igualment que aquest matí serà lliurada la nota alemanya.

Roma, 25.—La nota de resposta italiana al memorandum britànic sobre la qüestió dels voluntaris, està integrada pels següents punts:

1.—El Govern italià ha examinat d'acordament el memorandum que l'ambaixador britànic lliurà al ministeri d'Asser estrangers el dia 11 del mes actual, relatiu a la qüestió de la no intervenció, i particularment sobre el problema dels voluntaris.

2.—El Govern italià expressa el desig que les potències interessades es puguin d'acord i estimin necessari l'adopció de mesures immediates per a suspendre la partida de voluntaris amb direcció a Espanya, sempre que les mesures en qüestió siguin adoptades simultàniament per tots els Governos i quedes procedeixi d'una forma molt activa a l'examen de les altres formes d'ingrències indirectes a fi de realitzar un sistema de control efectiu i adequat. El Govern italià manifesta satisfet que aquestes són les finalitats que destina veure realitzades. Per tant, el Govern italià està disposat a adoptar les mesures legislatives necessàries per a impedir en el seu territori el reclutament, partida i trànsit de voluntaris destinats a Espanya. Aquestes mesures seran aplicades quan tots els Governos hagin acceptat adoptar les mesures necessàries i s'hagin posat d'acord sobre les línies generals d'un sistema de control eficaç, a la vegada que hauran fixat per mitjà del Comitè de Londres la data per a l'entrada en vigor de l'acord.

3.—El memorandum britànic es recorda que el Comitè de no intervenció elabora un projecte de control de porta i fronteres terrestres d'Espanya i que aquest projecte, convenientment adaptat i ampliat amb la prohibició de l'entrada de voluntaris a Espanya, podria ésser considerat suficient per a aconseguir les finalitats perseguides. Amb relació a aquest assumpte, el Govern italià desitja conèixer si el Govern britànic proposa altres mètodes i formes de control per a ésser sotmesos a un examen. El Govern italià té l'honor de declarar que està a punt de donar per acabat l'examen dels diferents projectes del Comitè i que, precisament el projecte de control terrestre i marítim, el projecte per a l'extensió d'aquest control als voluntaris, el projecte de control seri i altres projectes que estan al seu poder unanimitat des de fa uns dies, continuaran essent objecte d'un detallat estudi. El Govern italià es reserva, per mitjà del seu representant en el Comitè de Londres, el dret de fer aviat indicacions precises sobre l'assumpte i sobretot en el relatiu al control seri.

4.—El Govern italià té l'honor de recordar que, ultra les diferents idees i proposicions per a assegurar una política eficaç de no intervenció, dona a conèixer la seva idea d'allunyar del territori espanyol tots els no espanyols, combatents, voluntaris, polítics, propagandistes i agitadors, a fi de situar el conflicte en una situació idèntica a la del mes d'agost. El Govern italià es refereix en això al seu memorandum del 7 de gener.

El Govern italià desitja conèixer la impressió del Govern britànic sobre les observacions mencionades. Per la seva banda es reserva el dret de presentar o ajudar proposicions concretes en aquest sentit davant el Comitè de no intervenció. El Govern britànic, de totes maneres, ha de fer constar davant les notícies publicades per la Premsa de diferents països sobre una possible naturalització dels estrangers que lluiten en una d'ambdues parts enemigues, que seria una mesura indubitablement contrària a la veritable política de no intervenció. Aquest acte unilateral no podria, de totes maneres, constituir un obstacle per a l'examen i realització de les proposicions que seran presentades al Comitè de Londres per a l'evacuació dels dels voluntaris que lluiten a Espanya. No ocultem que la naturalització presentaria dificultats considerables.

5.—El Govern italià es dona perfecte compte i estima en el seu just valor les intencions que condueixen el Govern britànic a adoptar per pròpia iniciativa les mesures necessàries per a impedir en el seu territori l'assumpte i la partida de voluntaris. El Govern italià no dubta que l'assumpte i la partida de voluntaris per la seva banda els motius que inspiren l'present nota i les comunicacions precedents; o sigui: ajut i acceptació de tota proposició susceptible d'assegurar una veritable i general política de no intervenció i la seva aplicació rigorosa, efectiva i íntegra per a l'interès del poble espanyol i per al bé suprem de la pau i de la civilització.

Berlín, 25. — Algunes indicacions recollides en els cercles polítics de Berlín permeten fer-se una idea general del contingut de la contestació alemanya a les proposicions britàniques sobre la qüestió dels voluntaris. Hom creu que Alemanya contesta afirmativament a la proposició consistent en prohibir la tramesa de voluntaris. Hom creu també que el Reich es disposa a promulgar una llei prohibint, sota severes penes, la sortida de voluntaris cap a Espanya.

Aquesta llei seria posada en vigor així que el Comitè de Londres anunciés que totes les nacions interessades han admès un control efectiu.

El Govern alemany expressa, en la seva contestació, la qual que el Govern britànic no hagi previst la reentrada dels voluntaris que es troben a Espanya.

Acaba expressant el desig que totes les potències interessades s'ocupin immediatament de la totalitat del problema de la no intervenció.

El ministro de Agricultura: «¿Es que alguien busca que los campesinos se subleven contra la República? ¿Es que alguien busca separar a los obreros de los campesinos, cometiendo contra estos toda clase de tropelías? Pues si alguien busca eso, que se ande con cuidado, porque los campesinos no se levantarán contra nosotros; se levantarán, junto con nosotros, para impedir que esas violencias continúen.»

(De «Frente Rojo»)

Durant tot el matí l'Honorable President de la Generalitat ha romàs al seu despatx particular de la Residencia, treballant amb els secretaris i caps del departament.

Després d'informar-se de la marxa de les operacions als diversos fronts de lluita, el senyor Companys ha rebut la visita de la diputat a Cortes Victoria Kent.

El President ha celebrat també diverses converses amb el conseller primer, senyor Terradellas, i a primera hora de la tarda amb el conseller de Seguretat Interior, senyor Aiguader.

A la Secretaria de la Presidencia ha dit als periodistes que no hi havia noves d'interès per a la Premsa.

El President ha celebrat també diverses converses amb el conseller primer, senyor Terradellas, i a primera hora de la tarda amb el conseller de Seguretat Interior, senyor Aiguader.

A la Secretaria de la Presidencia ha dit als periodistes que no hi havia noves d'interès per a la Premsa.

El President ha celebrat també diverses converses amb el conseller primer, senyor Terradellas, i a primera hora de la tarda amb el conseller de Seguretat Interior, senyor Aiguader.

A la Secretaria de la Presidencia ha dit als periodistes que no hi havia noves d'interès per a la Premsa.

El President ha celebrat també diverses converses amb el conseller primer, senyor Terradellas, i a primera hora de la tarda amb el conseller de Seguretat Interior, senyor Aiguader.

A la Secretaria de la Presidencia ha dit als periodistes que no hi havia noves d'interès per a la Premsa.

El President ha celebrat també diverses converses amb el conseller primer, senyor Terradellas, i a primera hora de la tarda amb el conseller de Seguretat Interior, senyor Aiguader.

A la Secretaria de la Presidencia ha dit als periodistes que no hi havia noves d'interès per a la Premsa.

El President ha celebrat també diverses converses amb el conseller primer, senyor Terradellas, i a primera hora de la tarda amb el conseller de Seguretat Interior, senyor Aiguader.

A la Secretaria de la Presidencia ha dit als periodistes que no hi havia noves d'interès per a la Premsa.

El President ha celebrat també diverses converses amb el conseller primer, senyor Terradellas, i a primera hora de la tarda amb el conseller de Seguretat Interior, senyor Aiguader.

A la Secretaria de la Presidencia ha dit als periodistes que no hi havia noves d'interès per a la Premsa.

El President ha celebrat també diverses converses amb el conseller primer, senyor Terradellas, i a primera hora de la tarda amb el conseller de Seguretat Interior, senyor Aiguader.

A la Secretaria de la Presidencia ha dit als periodistes que no hi havia noves d'interès per a la Premsa.

El President ha celebrat també diverses converses amb el conseller primer, senyor Terradellas, i a primera hora de la tarda amb el conseller de Seguretat Interior, senyor Aiguader.

A la Secretaria de la Presidencia ha dit als periodistes que no hi havia noves d'interès per a la Premsa.

El President ha celebrat també diverses converses amb el conseller primer, senyor Terradellas, i a primera hora de la tarda amb el conseller de Seguretat Interior, senyor Aiguader.

A la Secretaria de la Presidencia ha dit als periodistes que no hi havia noves d'interès per a la Premsa.

El President ha celebrat també diverses converses amb el conseller primer, senyor Terradellas, i a primera hora de la tarda amb el conseller de Seguretat Interior, senyor Aiguader.

A la Secretaria de la Presidencia ha dit als periodistes que no hi havia noves d'interès per a la Premsa.

El President ha celebrat també diverses converses amb el conseller primer, senyor Terradellas, i a primera hora de la tarda amb el conseller de Seguretat Interior, senyor Aiguader.

A la Secretaria de la Presidencia ha dit als periodistes que no hi havia noves d'interès per a la Premsa.

Blum parlà ahir, a Lió:

"HEM DEMOSTRAT QUE UN GOVERN ESSENCIALMENT PACIFIC, VIOLENTAMENT PACIFIC, NO ERA INCAPAC DE DEFENSAR ELS INTERESSOS, LA DIGNITAT I LA SEGURETAT DE FRANÇA"

"LA SOLUCIO DEL PROBLEMA FRANCO-ALEMANY ES POSSIBLE AMB IDENTICA BONA VOLUNTAT PER PART DE TOTS, PERO ESSENCIALMENT D'ALEMANYA"

Lió, 24. — A dos quarts d'onze del matí el president del Consell, senyor Blum, ha estat homenatjat per la Federació Socialista del Ròine.

Davant la sala on s'ha efectuat la recepció s'hi havien estacionat milers de militants socialistes.

A l'interior de la sala, on hi ha alguns milers de socialistes, es canta «La Internacional» i l'arribada del senyor Blum és rebuda amb una imponent ovació.

Una personalitat delegada del secretari general de la Federació dóna la benvinguda al senyor Blum. Després l'orador Blum per haver salvaguardat la pau gràcies a la no intervenció.

Una bona salutació el senyor Blum i li comença l'agraïment dels nens de França per haver protegit la pau i haver evitat que llurs pares morissin a la guerra com succeí als seus avis.

**Insistim:
MOLTA ATEN-
CIO AL FRONT
D'ARAGO!**

A continuació Blum pronuncia un discurs, i diu:

«Heu demostrat que es podia ésser en el govern socialistes totalment fidels al seu partit, fidels al mandat rebut i ens hem francos. Hem estat patriotes, conforme a les idees dels homes de la revolució».

I afegeix:

«A França era necessària la condició essencial de donar al país la impressió que un Govern socialista era diferent dels altres Governos hagués, que no s'assemblava als altres Governos, que no pertanyia a la sèrie de Governos precedents, que aportava quelcom nou pel seu exemple, per la naturalesa del seu contacte amb les masses populars».

Acabant el seu discurs, el senyor Blum constata que mai no ha estat tan ferma com ara la unitat del partit socialista.

Després Blum i els membres del Govern abandonen la sala mentre els reunits canten «La Internacional».

El següent president, es dirigeix a les tropes i immediatament després, en companyia d'alguns dels seus ministres, entra a l'Ajuntament.

El senyor Herriot, president de la Cambra i alcalde de Lió, fa la presentació del senyor Blum a les autoritats civils i militars de la ciu-

tat i dóna la benvinguda al cap del Govern.

Blum, contestant l'elogi que li ha dedicat el senyor Herriot, recorda els fets que uneixen alguns moments de la seva vida a la ciutat de Lió.

A migdia, Blum i els membres del Govern, es dirigeixen a la Casa del (Passa a la pàgina 3.)

Aquest matí, davant el Tribunal Popular número 2, ha començat enmig de gran expectació la vista del judici contra Josep Moyn, Salvat, Alexandre Hernández Martín, Damià Coderech Gual, Josep Esqurol, Fonoy, Josep Valldello Simon, Carlos Poyo Montoyo, Joan Teila Barroy, Agustí Freixas Lluch, Joan Josep Lamarca Pargos, Felip Díaz García, Ramon Andreu Sirvent, Joaquim Llácer Grec, Felip Muntades Fierenza, Carlos Moreno Pérez i Ramon Muñoz Lamadrid, tots ells acusats d'espionatge en l'afar anomenat de la cinquena columna.

Segons la lectura de l'apuntament, el Moyn i l'Hernández, polítics d'acord, organitzaren unes centúries contrarevolucionàries per tal de protegir un suposat desembarcament dels feixistes. A més disposaven d'una organització per a facilitar als facciosos la situació de les nostres fàbriques de material i explosius, pels quals delictes el fiscal

demanava per als processats la pena de mort.

Seguidament de llegit l'apuntament s'ha passat a la declaració dels processats. El primer a declarar ha estat el Moyn, el qual ha fet grans protestes de republicanisme i d'innocència, especificant que si havia demostrat enemicitat als marxistes ho havia fet, per a, en els cas casual que els feixistes entrassin a Barcelona, poder salvar la seva vida.

La declaració d'aquest processat ha durat una hora i mitja. Seguidament ho ha fet Alexandre Hernández, capità de la Guàrdia Nacional Republicana, el qual ha manifestat que les seves relacions amb el Moyn no tingueren altre mòbil que el de tractar de descobrir i desemmascarar la seva organització.

Acabada la declaració de l'Hernández, com que ja eren dos quarts de tres, de la tarda, s'ha suspès la vista, la qual es reprendrà demà a les deu del matí.

Aquest matí ha començat el judici contra els de la "cinquena columna"

**Activitat a la Pla-
ça de la República****Aiguader i Terra-
dellas han confe-
renciat amb el Pre-
sident**

Durant tot el matí l'Honorable President de la Generalitat ha romàs al seu despatx particular de la Residencia, treballant amb els secretaris i caps del departament.

Després d'informar-se de la marxa de les operacions als diversos fronts de lluita, el senyor Companys ha rebut la visita de la diputat a Cortes Victoria Kent.

El President ha celebrat també diverses converses amb el conseller primer, senyor Terradellas, i a primera hora de la tarda amb el conseller de Seguretat Interior, senyor Aiguader.

A la Secretaria de la Presidencia ha dit als periodistes que no hi havia noves d'interès per a la Premsa.

El President ha celebrat també diverses converses amb el conseller primer, senyor Terradellas, i a primera hora de la tarda amb el conseller de Seguretat Interior, senyor Aiguader.

A la Secretaria de la Presidencia ha dit als periodistes que no hi havia noves d'interès per a la Premsa.

El President ha celebrat també diverses converses amb el conseller primer, senyor Terradellas, i a primera hora de la tarda amb el conseller de Seguretat Interior, senyor Aiguader.

A la Secretaria de la Presidencia ha dit als periodistes que no hi havia noves d'interès per a la Premsa.

El President ha celebrat també diverses converses amb el conseller primer, senyor Terradellas, i a primera hora de la tarda amb el conseller de Seguretat Interior, senyor Aiguader.

A la Secretaria de la Presidencia ha dit als periodistes que no hi havia noves d'interès per a la Premsa.

El President ha celebrat també diverses converses amb el conseller primer, senyor Terradellas, i a primera hora de la tarda amb el conseller de Seguretat Interior, senyor Aiguader.

A la Secretaria de la Presidencia ha dit als periodistes que no hi havia noves d'interès per a la Premsa.

El President ha celebrat també diverses converses amb el conseller primer, senyor Terradellas, i a primera hora de la tarda amb el conseller de Seguretat Interior, senyor Aiguader.

A la Secretaria de la Presidencia ha dit als periodistes que no hi havia noves d'interès per a la Premsa.

El ministro de Agricultura: «¿Es que alguien busca que los campesinos se subleven contra la República? ¿Es que alguien busca separar a los obreros de los campesinos, cometiendo contra estos toda clase de tropelías? Pues si alguien busca eso, que se ande con cuidado, porque los campesinos no se levantarán contra nosotros; se levantarán, junto con nosotros, para impedir que esas violencias continúen.»

(De «Frente Rojo»)

Durant tot el matí l'Honorable President de la Generalitat ha romàs al seu despatx particular de la Residencia, treballant amb els secretaris i caps del departament.

Després d'informar-se de la marxa de les operacions als diversos fronts de lluita, el senyor Companys ha rebut la visita de la diputat a Cortes Victoria Kent.

El President ha celebrat també diverses converses amb el conseller primer, senyor Terradellas, i a primera hora de la tarda amb el conseller de Seguretat Interior, senyor Aiguader.

A la Secretaria de la Presidencia ha dit als periodistes que no hi havia noves d'interès per a la Premsa.

El President ha celebrat també diverses converses amb el conseller primer, senyor Terradellas, i a primera hora de la tarda amb el conseller de Seguretat Interior, senyor Aiguader.

A la Secretaria de la Presidencia ha dit als periodistes que no hi havia noves d'interès per a la Premsa.

El President ha celebrat també diverses converses amb el conseller primer, senyor Terradellas, i a primera hora de la tarda amb el conseller de Seguretat Interior, senyor Aiguader.

A la Secretaria de la Presidencia ha dit als periodistes que no hi havia noves d'interès per a la Premsa.

El President ha celebrat també diverses converses amb el conseller primer, senyor Terradellas, i a primera hora de la tarda amb el conseller de Seguretat Interior, senyor Aiguader.

A la Secretaria de la Presidencia ha dit als periodistes que no hi havia noves d'interès per a la Premsa.

El President ha celebrat també diverses converses amb el conseller primer, senyor Terradellas, i a primera hora de la tarda amb el conseller de Seguretat Interior, senyor Aiguader.

A la Secretaria de la Presidencia ha dit als periodistes que no hi havia noves d'interès per a la Premsa.

El President ha celebrat també diverses converses amb el conseller primer, senyor Terradellas, i a primera hora de la tarda amb el conseller de Seguretat Interior, senyor Aiguader.

A la Secretaria de la Presidencia ha dit als periodistes que no hi havia noves d'interès per a la Premsa.

El President ha celebrat també diverses converses amb el conseller primer, senyor Terradellas, i a primera hora de la tarda amb el conseller de Seguretat Interior, senyor Aiguader.

**El discurs del President
Azaña ha produït una for-
ta impressió a Ginebra**

Ginebra, 24. — El discurs del President de la República espanyola, Manuel Azaña, ha produït gran impressió en els cercles oficials de la Societat de Nacions, amb tot i que aquest matí sols es tenia del dit parlament una referència concisa.

Els periòdics d'aquesta nit destacaven en llurs columnes els més remarcables conceptes del discurs d'Azaña i tots els comentaven amb elogi les paraules del President espanyol. La seva gran elevació moral, aquesta mena de serenitat que reflecteixen les seves paraules pronunciades en un moment tan crític per al seu país ha atret sense excepció la simpatia de tots els delegats de la Societat de Nacions.

Del brillant parlament de Manuel Azaña ha causat profunda impressió en els cercles oficials el passatge en el qual destrueix la llegenda d'una Espanya bolxevitzada. Azaña, cap d'un país on hi ha un Govern democràtic, tal com ell ha remarcat diverses vegades en el curs del seu parlament, afirma que és la Democràcia i la Llibertat les que lluiten contra les forces d'opressió.

Hom té la impressió que el parlament del President de la República espanyola pesarà en gran manera en el curs de les deliberacions del Consell de la Societat de Nacions.

**E. R. C.
A V I C****El general Ugaki, inou
cap del Govern japonès!**

Toquio, 24. — El general Ugaki ha rebut l'encàrrec de formar Govern.

...

Xang-Hai, 25. — En les esferes oficials s'ha rebut amb certa complença la designació del general Ugaki com a primer ministre japonès, per quant el general és conegut per la seva tendència moderada.

...

Toquio, 25. — De l'agència Reuter: Les dues Cambres han decidit ajornar les sessions fins que el general Ugaki hagi format el nou Govern.

...

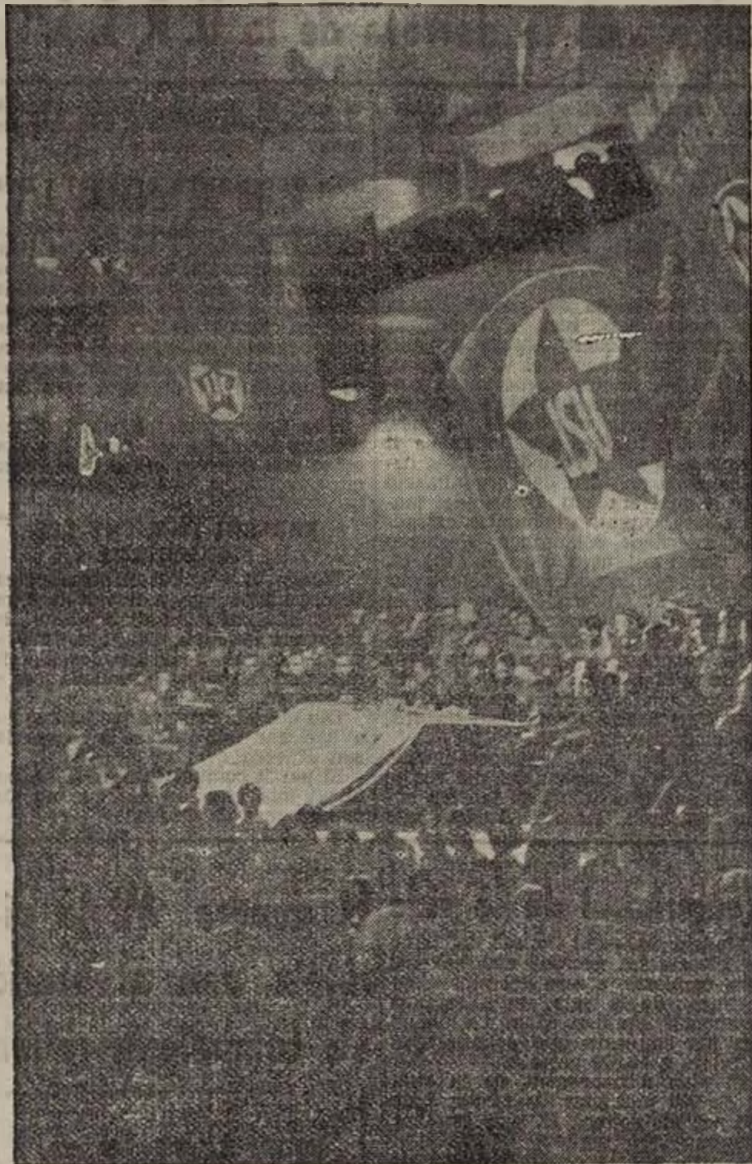
Els partits polítics i la premsa d'avui acullen favorablement la designació d'Ugaki com a nou primer ministre. Amb tot, l'exèrcit ha demostrat ràpidament la seva desaprovació. Sembla que les peticions de l'exèrcit són:

Primer. No hi haurà cap membre dels partits polítics en l

Les J. S. U., al Price

"S'acosten perills per a Catalunya que cal evitar amb la unitat de tots plegats"

"D'altres es creuen que la sang vessada al front és perquè puguin cobrar els lloguers"

La presidència (C.)

"CAL ACABAR AMB LA TASCA OBSTRUCCIONISTA DE TANIS COMITES"

Les Joventuts Socialistes Unificades celebraren ahir un acte al Gran Price, en el qual prengueren part Antoni Soriano, secretari general del Comitè Executiu de les Joventuts Unificades de Catalunya; el comandant Carrasco; Martí Salvat; Santiago Carrillo, secretari general de la Federació Nacional de les Joventuts Socialistes Unificades d'Espanya; i el diputat Antoni Uribe. L'acte fou presidit pel conseller de Previsió, Joan Comorera.

El Gran Price es veié envoltat per una gran multitud que l'emplenà per complet. L'acte fou radiat per l'emissora de Ràdio Associació i retransmés per diverses emissores de Catalunya.

La presència dels oradors, especialment la de Comorera, fou saludada amb grans aplaudiments i visques a Comorera.

Obri l'acte el conseller de Previsió, el qual manifestà que en acceptar la presidència no feia amb satisfacció, en comprovar que la gloriosa joventut que tantes proves ha donat del seu heroisme als fronts de batalla, se sentia identificada en la línia política del partit.

Sentíreu la veu d'home que ha viscut els horrors de la guerra ben a prop, tan distint de l'alegria inconscient que veiem a la nostra reguard.

Antoni Soriano començà dient que en la Conferència de València els nostres germans d'Astúries, d'Andalusia i d'Extremadura es plantegen que els lluitadors no tenien roba per posar-se, existint com existien a Catalunya tantes fàbriques. L'orador diu que Catalunya ha de sentir la veu dels pobles germans i ha d'anar a la intensificació de la producció. Cal acabar també amb els propagandistes de calumnies contra els governants i que els únics culpables de tots els estralls de la guerra són els feixistes.

Per a triomfar es fa necessari una ordenació total de l'economia de la reguard. Cal aplicar les consignes de la Conferència de València. (Aplaudiments.)

El comandant Carrasco, que seguí en l'ús de la paraula, assenyala la necessitat del comandament únic i una disciplina màxima per aconseguir la victòria. Afegí que s'havia d'acabar amb la labor obstruccionista de tanta comitè i que amb un n'hi havia ben bé prou. (Molt bé.)

Cal, per a abreviar la victòria, atacar a tots els fronts de la Península.

Dirigit-se als anarquistes, els digué que és necessari enfortir l'exèrcit popular per abatre l'enemic comú. Els advertí que han de tenir

revolucionaris que pretenen dividir-nos per enfonçar-nos a tots.

Esmentà alguns actes realitzats al front de Madrid, i acabà dient que per a vencer calia únicament disciplina. (Ovació.)

Martí Salvat digué que després de la Conferència celebrada a València calia que dirigíssim totes les activitats a unificar totes les joventuts i organitzar-les i crear l'Aliança Nacional, i atacà els trotsquistes, que amb la seva tàctica impediexen aquesta unificació.

Som socialistes, però en aquest moment deixem de banda el nostre programa i anem junts amb els joventuts liberals per a abatre el feixisme. (Molt bé.) Aquests elements, els trotsquistes, en veure que no assolien trencar la unitat dels socialistes i anarquistes, procuren ara desprestigiar els nostres dirigents. Però no ho aconseguiran, perquè la massa està al costat dels homes del Govern i dels partits que representen. (Aplaudiments.)

Santiago Carrillo digué que en el moment de finalitzar la Conferència Nacional de Joventuts, començava, especialment a Catalunya, una campanya contra els acords que es prengueren a València. Els qui s'oposaven a la unitat de la joventut espanyola contra l'invasor és que no han comprès encara la característica d'aquesta guerra, que no és guerra civil entre espanyols, sinó que la República suporta una invasió dels exèrcits estrangers.

Hem vist, quan encara no havia entrat el feixisme internacional en acció, les nostres milícies es bastaven per a derrotar l'enemic. Però en el moment que la guerra ha variat, els exèrcits invasors, les milícies no eren suficients. Llavors calgué començar a organitzar l'Exèrcit del poble espanyol. Encara no hi ha al front els homes que calen per a vencer. La defensa del nostre poble és una qüestió de tot el poble, i no únicament de la nostra organització.

A l'estranger es veu fent una campanya dient que aquí existeix una lluita entre comunisme i democràcia. La política dels trotsquistes en diu que nosaltres lluitem per la revolució social és la política dels invasors, és la política dels feixistes. (Grans aplaudiments.) El trotsquisme és el més gran enemic del poble espanyol embocat a la reguard. (Molt bé.) El trotsquisme i el feixisme comprenen que la unitat de totes les joventuts és l'obstacle per a la dictadura militar. (Aplaudiments.)

L'Aliança Nacional de Joventuts és tan necessària com a la República d'Espanya. La llibertat de Catalunya. (Passa a la pàgina 3.)

URIBE CARRASCO CARRILLO

A L'HORA, MAI NO S'HAVIA VIST UNA COSA SEMBLANT...

E.R.C. a primera línia...

"Es impossible que si hi ha sis o set grups que fan la revolució, es facin sis o set revolucions", digué Rovira i Virgili, entre aplaudiments

DEL NOSTRE REDACTOR ENVIAT ESPECIAL

EL MITING HAVIA DESVETLLAT GRAN EXPECTACIO

Podem dir, sense por d'ésser desmentits, que no s'havia conegut mai a Vic una expectació semblant a la del dissabte per la celebració d'un acte polític. D'una quantitat de dies abans de l'acte que a Vic i comarca ja no es parlava d'altra cosa que del gran miting que havia de tenir lloc dissabte al Teatre Vigatà.

En una veritable anada que el poble de Vic esperava la veu dels homes representatius de la nostra democràcia.

UN TREN ESPECIAL DES DE RIPOLL

Una prova de la gran expectació que regnava a tota la comarca és que hom organitzà un tren de mil places que, sortint de Ripoll, pogués recollir totes les persones que volguessin anar a Vic dels pobles en què passa.

Fou tanta la gentada que s'hi anà a tots els pobles, que el tren, en arribar a Vic, depassava de molt les mil places que s'havien previst de ben començament.

A més d'aquest tren especial, foren en gran nombre els autònoms de pobles de la comarca que es desplaçaren a la capital d'Ausona per tal d'assistir al miting.

UNA HORA ABANS DE COMENÇAR L'ACTE, EL LOCAL ESTAVA PLE

Faltava encara prop d'una hora per a començar el miting que el local del Teatre Vigatà, el més gran de la ciutat, capaç per a una tres mil persones, estava completament assegut, ja es trobava ple del tot.

L'extraordinària i constant afluència de públic feu necessari la col·locació d'altres milers de places a l'entorn del vestíbul del teatre, un vestíbul molt espaiós i a fora al carrer, on hi havia col·locats altaveus al centre d'Esquerra, al davant mateix del Teatre Vigatà.

"A VIC NO S'HAVIA VIST MAI UNA COSA SEMBLANT"

A Vic no s'havia vist mai una cosa semblant: ens digué una persona de la localitat: "I mireu que de mitings n'hi ha a Vic una cosa emocionant".

MARTÍ BARRERA: "Anem contra l'explotació de l'home per l'home"

Compagnys de Vic —començà—. Avui nosaltres venim a Vic a dir-vos quina és la posició d'E. R. davant els moments actuals. No venim a posar-nos davant de ningú, però sí a veure a quines coses que hom ens ha volgut penjar. S'ha dit que l'Esquerra era un partit burgès. Com pot ésser un partit burgès el nostre, que ha estat a l'avantguarda en el moviment de juliol?

Nosaltres no sé si som un partit petit burgès, però sí que les declaracions de principis del nostre partit hi consten que anem contra l'explotació de l'home per l'home. Nosaltres volem una Catalunya tal com la somnia Marx: políticament lliure i socialment justa. Som homes que fa molts anys que hem anat a la presó per defensar la classe treballadora. A nosaltres ningú no ens ha donat lliçons de revolucionarisme. Jo vull tenir l'honor d'anar emmanillat l'any 1920 amb les mateixes manilles que Lluís Companys. (Ovació.)

Martí Barrera passà a explicar que els homes d'E. R. tenen l'obligació d'anar pels pobles de Catalunya per a explicar allò que ells vol i allò que representa. Es referí a l'actuació del Partit en el moviment del dinou de juliol i als homes que en aquell moment eren al Govern fou possible aixafar la rebel·lió militar d'una manera ràpida a Catalunya.

A continuació parlà de la tasca que els homes d'Esquerra feren a la Conselleria de Treball implantant lleis de les més avançades de la República i fent complir la legislació social que aquesta havia implantat.

Esquerra Republicana no era un partit petit burgès —continua dient—. Esquerra Republicana és el partit de la gran massa del nostre poble i la prova d'això la tenim amb aquestes mobilitzacions imponents de ciutadans que vénen a escoltar la veu dels seus homes.

El nostre major anhel és guanyar la guerra. Jo he de dir a tots els treballadors que s'ha de tenir molt en compte que si fent la revolució no entorpim la guerra. Si fem caminhar la revolució

veure l'enorme multitud que anava acudint al Teatre Vigatà en corrus inabarcables, i això que el dia no convidava pas massa a sortir de casa: havia plogut i feia un fred molt viu.

Podem calcular en unes vuit mil persones les que assistiren al miting.

ASSISTIREN AL MITING UNA ENORME QUANTITAT DE CAMPESOLS

Una de les notes més sobresortint d'aquest gran acte d'E.R.C. a Vic fou la gran quantitat de camperols que de tota la comarca assistiren al miting. Foren milers i milers de camperols de la plana de Vic que es traslladaren el dissabte a la capital de la comarca per tal de sentir els homes que en aquest moment interpreten millor la seva manera de pensar.

EL LOCAL I LA PRESIDENCIA

El local es troba adornat amb diverses banderes de les entitats d'Esquerra de la comarca i amb pancartes, entre les quals recordem les següents: "Una sola consigna: Catalunya", "Les banderes feixistes no es deturen a veure quina mena de carn porten els nostres companys", "A la reguarda hi cal: més unitat, més unitat", "Per una revolució catalana, netament catalana, col·labora i treballa", i una altra amb les dues paraules: "Ja de per elles mateixes prou eloquentes: 26 d'octubre, 19 de juliol".

Al fons de l'escenari hi havia un retrat gran de Martí, que, amb els seus ulls, dominava tot el miting. La enorme multitud que s'aplegava al seu davant. A banda i banda d'escenari penjaven dues grans banderes nacionals.

Al local no hi cabia, materialment, ni una persona més. La gent s'aplegava a la minera invencionalment arreu del teatre.

COMENÇAMENT DEL MITING

En prop de les deu de la vetlla quan feia la seva aparició a l'estrada del miting, els llums s'apagaren i s'encendí una gran ovació i després, una orquestra col·locada a l'efecte, interpretà les "Bandes" i la "Internacional", que fou recollida després i amb el llum encès.

L'ordre dels oradors anunciava l'acte de la manera més clara i més clara, un cop començà el miting.

Un cop acabats els aplaudiments, la presidència cedi la paraula a Martí Barrera.

mes que allò que les possibilitats ens permetin i perdéssim la guerra, fins a preguntar jo, què en quedaria de tot plegat.

Tinguem en compte que si hom es surt d'allò que hi ha possibilitats de fer i la guerra es perd, tot això se'n anirà a terra de la manera més dolorosa que ens puguem imaginar i perdrem les nostres llibertats polítiques i socials que ara tenim.

Senyals no tenim possibilitats de poder fer res de prou —digué—.

Tot seguit l'orador passà a comentar les llibertats que hi ha entre les organitzacions obreres i digué que aquestes llibertats ens podrien ésser funestes.

Hi ha necessitat —continua— que es vagi a la unitat sindical. Per a portar a terme una nova justícia social és indispensable la unitat de totes les masses proletàries. Per a guanyar la guerra tenim necessitat de la unitat d'acció.

Ja és hora, companys, que comencem a meditar i ens preguntem on anem. Jo crec que cada dia és fa més necessari anar a l'establiment d'un programa mínim de realitzacions immediates entre tota la partit que lluitem contra el feixisme.

Martí Barrera passà a comentar la manca de responsabilitat que de vegades donen mostra alguns adherents de les organitzacions antifeixistes, i digué que no ho pot tolerar.

Nosaltres, poble que m'escolteu, no venim a fer la competència a ningú. En aquest moment, entretenir-se amb els discursos és una cosa probable. Nosaltres, a allò que anem a demanar per a Esquerra Republicana de Catalunya el lloc d'honor que li correspon pel seu historial i per allò que ella representa en avant social i llibertat per al nostre poble.

Una gran ovació acollí les últimes paraules de Martí Barrera.

Tot seguit la presidència cedi la paraula a Antoni Rovira i Virgili.

Ja aixecà-se a parlar l'illustre historiador fou objecte d'una calida ovació que durà llarga estona.

ROVIRA I VIRGILI: "La nostra bandera és la dels quatre pals de sang"

Començà adreçant una salutació al poble vigatà que en aquest moment de prova que travessa la nostra Catalunya ha sabut donar aquest exemple de fe en els seus destins amb aquesta gran confiança que s'ha desplegat en la nostra senyera per a sentir la veu dels homes de la democràcia nacional.

Jo, amics vigatans —digué—, us vull parlar d'una manera principal de tres

de sang! (El públic esclatà amb una inabarcable ovació.)

Jo aquests dies, amics, veig diverses banderes que passen en processos cívic pels nostres carrers; banderes totes estimades. Però de totes aquestes banderes la nostra és la més vella. To vult-continua aquest vell i no és una cosa anacrònica. És una cosa que té profundes arrels en l'ànima i en la carn del nostre poble. I és aquesta bandera que ara en la revolució també va al davant empujada per mans catalanes.

I és que ésser català i ésser revolucionari és tot u i la nostra bandera, aquesta antiga bandera de les quatre barres és la que té major esperit revolucionari. La seva història és una història de feia honorabilitat, humana i plena d'esperit de revolució per la llibertat. Qui serà qui gosarà negar això? (El públic esclatà amb una prolongada ovació i volent de banderes.)

Mirem el fet social, amics —segui dient—, veurem que ara som més enllà de la República, no es basta allò que ella ens donava. És per això que quan jo veig que algú parla de tornar a la situació d'abans del dinou de juliol els dic que això no és possible. Nosaltres proclamem i diem que el dinou de ju-

noi va caure no sols l'intent feixista, sinó tot l'estat de coses en l'ordre social. (Ovació.)

El problema d'ara no consisteix en saber si hem de tornar a allò antic. Allò ja està superat per sempre més. El problema d'ara és saber com serà la nova ordenació política.

Aquesta revolució, continua, és una revolució múltiple. L'han feta sis o set grups. Quin serà, doncs, l'ordre polític que imperarà després de la guerra? El ha d'algú que voldria que després de la guerra prevalgués el seu criteri. Jo crec que aquest problema no el pot resoldre un determinat partit o una determinada organització, sinó que l'hem de resoldre entre tots.

Es impossible que si hi ha sis o set grups que fan la revolució es facin sis o set revolucions. El que s'haurà de fer és anar tots junts i col·laborar estretament units. Els homes que avui anem units demà poden fer triomfar les tres quartes parts del nostre programa. Ah, però, si volguéssim aplicar l'altra part, la divergent, aleshores no seria possible una obra constructiva.

A nosaltres, homes d'Esquerra, no ens fa per cap transformació social. Tots nosaltres venim de camps socialment

avancats; qui de les fileres del món i qui dels camps de Marx i Lenin. Ah, qui si ens fa por la caure en entès si quedem en aquesta errors, hauríem contret davant la història les més grans responsabilitats.

Es veritat —continua explicant Rovira i Virgili— que en temps revolució n'hi ha una força que empeny els homes a cometre fets de violència i de desordre perquè el fet revolucionari ha de portar; però nosaltres no ho podem veure amb indiferència. Creiem que el que fa el revolucionari no és la violència perquè si el fusell, sinó la conducta i l'actitud.

Jo sóc un home que crec que s'ha de dir al poble les veritats, encara que aquestes siguin amargues, i la veritat d'avui és que per causa d'aquesta mena de revolucionaris el Govern de la Generalitat el preocupa més les coses de la reguard que les del front, i això no pot ésser, tota beta de predir la nostra unitat i la nostra disciplina perquè això acaba.

Tot seguit l'orador passà a explicar el problema internacional i digué que

(Passa a la pàgina 2)

"...un ideal superior que ens uneixi a tots al mateix temps que permeti conservar l'ideal de cadascú..."

(GARCIA OLIVER)

Tal com s'havia vingut anunciant, ahir al matí tingué lloc al Cinema Coliseum la conferència de Garcia Oliver, ministre de Justícia de la República: «El feixisme internacional i la guerra antifeixista espanyola». L'ample local del carrer de les Cortes es veié totalment envaït de públic i gran nombre de persones quedà davant del local per no poder-hi entrar.

Començà Garcia Oliver explicant que en aquells moments es despullava de tota mena de representació i estentava únicament la seva personalitat.

El conferenciant glossà l'actuació de les potències feixistes i la de les democràtiques en relació amb la revolució espanyola, i diu que totes dues, per la influència del capitalisme, han actuat en un sentit nefast: per la qual cosa el proletariat espanyol no podrà donar per acabada la seva actuació mentre existeixin potències capitalistes al món.

Amb aquest motiu al·ludí l'esperit de solidaritat proletària, i feu remarcar que el feixisme a Itàlia i a Alemanya no priven i que el mateix passa en els països democràtics, per la qual cosa no cal confiar molt en l'esperit de solidaritat del proletariat de les altres nacions en relació amb nosaltres.

SENSE REVOLUCIO, REVOLUCIO A L'HO HI HA INDEPENDENCIA

Propugna per la creació d'un gran de desobediència de la nostra revolució, i digué: Jo he estat tota la vida un antilibertarià convençut. El moviment militar a Espanya m'ha demostrat que estava en el cert en creure així. Però, avui, tot i continuant essent antilibertarià, davant l'agressió del feixisme, davant l'actitud d'Alemanya i Itàlia, davant l'actitud antilibertarià dels països democràtics, declaro i afirmo que el proletariat espanyol no serà mai independent, no podrà realitzar els seus ideals, si no té assegurada la independència del país, mitjançant la creació de l'exèrcit revolucionari. (Gran ovació.)

Assenyala la manca d'un gran principi nacional que serveix d'aglutinant de tots els principis que nosaltres nos estem a l'home i a l'home amb nosaltres existència d'un ideal superior que ens uneixi a tots al mateix temps que permeti conservar l'ideal de cadascú.

ELS PROBLEMES DE LA REVOLUCIO

Fou allistat als problemes de la revolució i digué que la revolució espanyola és un principi present a totes les característiques que s'arribaria a la realització de la totalitat del programa socialista o anarquista, però que en aquest moment ambdós programes no es podien realitzar, per la qual cosa s'havia d'anar a la planificació del màxim que es pogués realitzar. Amb aquest motiu comentà el cas de Rússia que, digué, no havia pogut arribar a la realització de la totalitat del programa socialista per l'imperatisme antilibertarià de les circumstàncies. Expressà que el proletariat no veuria triomfant els seus ideals mentre no hagi desplaçat el capitalisme en la majoria dels països.

En l'esperit de sacrifici, i digué que amb tenir una assegurada una vida sana i honesta ja n'hi ha prou, aplicant totes les altres activitats a guanyar la guerra.

Es referí a la reestructuració de la nova economia i digué que aquesta obra s'ha de portar a terme fent plenament utilitzant la nacionalització, la socialització o la collectivització, proporcionant a l'home un viure més digno i honest, i posant totes les energies al servei de la causa nacional.

Arribà a concloure que per al triomf de la revolució calia una obra d'organització, armament, sacrifici i sacrifici més encara, tant els de grup com els d'individu. (Aplaudiments.)

(Foto Corbis)